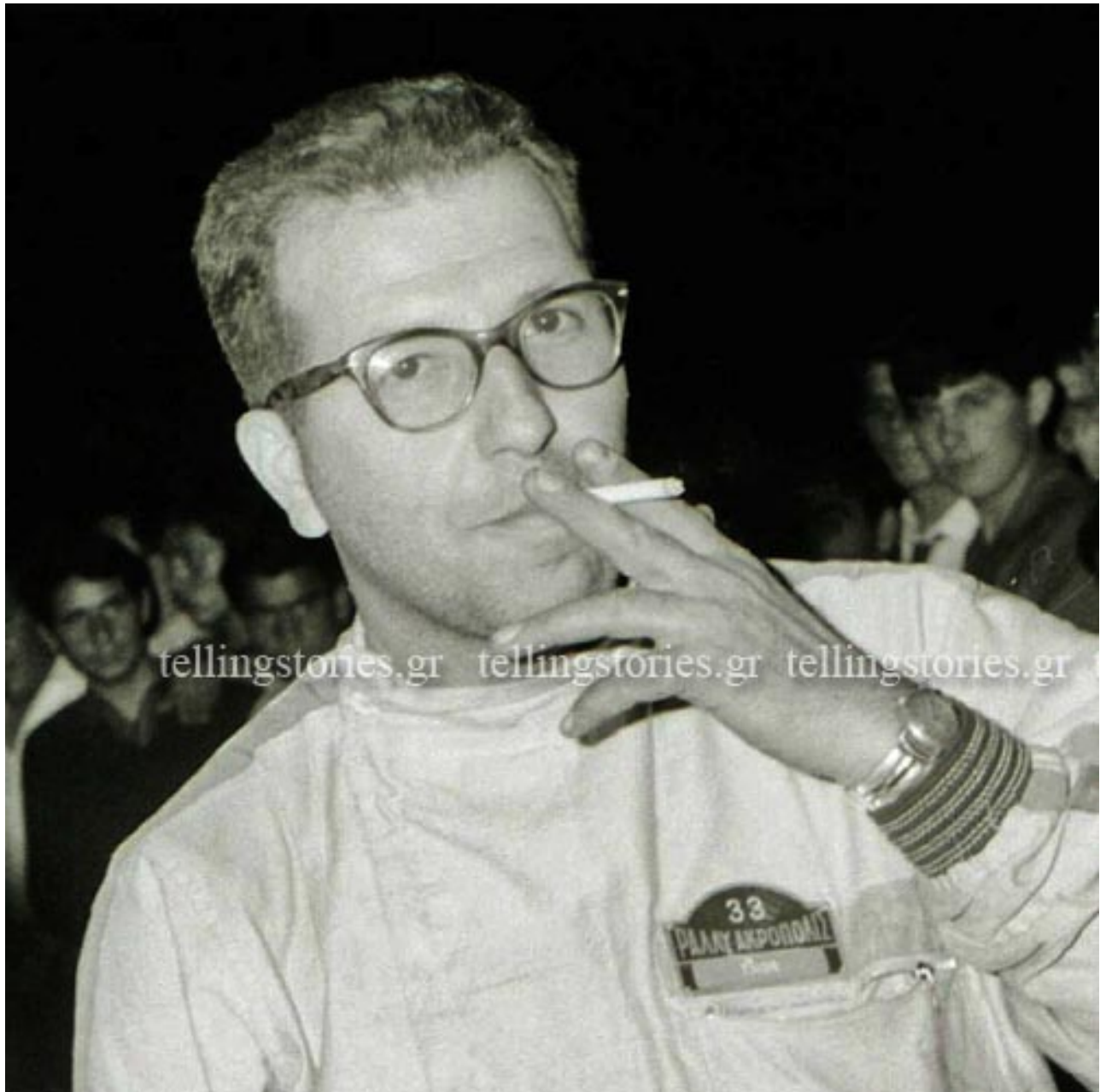

Υπάρχουν δυο - τρία πρόσωπα, που όταν κάνουν τον σύγχρονο, πανταχού παρόντα, σατανά να κουδουνίζει, υπάρχει η έντονη υποψία ότι θα ανακοινώσουν κάτι δυσάρεστο. Έναν θάνατο. Δεν μπορεί να συμβεί και διαφορετικά όμως.

Εννοείται ότι ο θάνατος δεν είναι αποκλειστικά και μόνον δυσάρεστος. Κάποιες φορές είναι και λυτρωτικός.

Τέλος πάντων, δεν είναι αυτό το θέμα. Είναι, ότι κάπως έτσι ήρθε η είδηση της

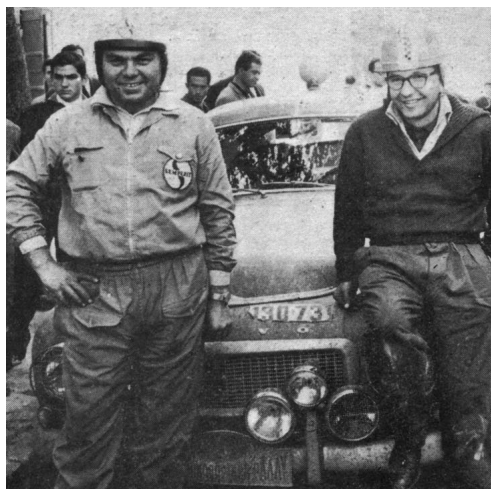
αποχώρησης από τα εγκόσμια του Δημήτρη Γεωργίτση. Μίμη για τους φίλους του. «Θωρ» για τους συναγωνιζόμενους της κλάσης του. Της κλάσης του '60.

Μια μικρή σειρά από εικόνες (όλες από το αρχείο των [Φ.Φ.](#) /Γ.Κ.) και αντίστοιχες ιστορίες θα μας φέρουν πιο κοντά στον Μίμη και σε εκείνη την εποχή. Έτσι, σαν ένα καλό κατευόδιο.

Εδώ, τον Μάιο του '67 και τον νυκτερινό τερματισμό του ΙΕ' Δ.Ρ.Α. Λίγες στιγμές μετά την πτώση της καρώ σημαίας στην Δον. Αρεοπαγίτου, συνοδηγός τότε στο λευκό Kadett του Τζώνυ.

Απρίλιος 1963. Απονομή ΙΑ' Δ.Ρ.Α. Στο νεότευκτο Μον Παρνές. Άψογος, σε πρώτο πλάνο, μέσα στο tuxedo ο Στέφανος Ζάννος σέρνει τα βήματα για ένα συρτάκι μαζί με τον Μίμη. Διακρίνονται κρατώντας το ρυθμό ο Αντώνης Κουλεντιανός και η Καίτη (τότε) Κουβάτσου. Στο άκρο δεξιά ο Γ. Στεφάνου. Ο Μίμης εκείνη τη χρονιά είχε τερματίσει με τον Μανώλη Κοτσώνη στην 19η θέση με Auto Union.

Νοέμβριος 1965. Βόλος. Οι Γιάννης «Λαίλαψ» Ψύχας (αριστερά), και ο Μίμης «Θωρ» Γεωργίτσας στον τερματισμό του 11ου Φθινοπωρινού ράλυ ποζάρουν, νικητές του αγώνα, μπροστά στην 544. Με αυτή την νίκη, ο οδηγός εξασφάλισε το πρωτάθλημα Τουρισμού.

Μάιος '66. ΙΔ' Δ.Ρ.Α. Ο Σταύρος με τον Μίμη πήγαιναν καλά, κι όσο κυλούσε ο αγώνας δεν είχαν καπέλα, πράγμα όχι συνηθισμένο. Το ραλι έφτανε στο τέλος του, υπήρχε η βεβαιότητα της πρώτης ελληνικής θέσης και η πολύ ισχυρή πιθανότητα ενός πολύ καλού πλασαρίσματος, ίσως και στην πρώτη δάδα, σε έναν πολύ γεμάτο, από συμμετοχές, αγώνα.

Το τελευταίο δύσκολο κομμάτι όμως του ΙΔ' Ακρόπολις, το περίφημο Κέδρος – Μακρακώμη, έκρυβε δυσάρεστες εκπλήξεις για το πλήρωμα του νο 57, καθώς ένα πρόβλημα στην μπροστινή ανάρτηση επιφύλαξε τεράστιες καθυστερήσεις. Έτσι τα όνειρα για μια ξεχωριστή επίδοση διαλύθηκαν. Υπάρχει και η ιστορία όπου ο Μίμης πεσμένος κάτω από τον αριστερό θόλο του Mini, υπό τον καταιγισμό από χαλίκια και πέτρες που πετούσαν ενίοτε τα αυτοκίνητα του αγώνα που περνούσαν, προσπαθούσε να περάσει έναν πείρο στο ακρόμπαρο και παριστάμενος ποιμήν του έκανε παρατήρηση ότι δεν ακολουθούσε τη σωστή διαδικασία.

Στον νυκτερινό τερματισμό, κάτω από την Ακρόπολη το βλέμμα του Μίμη ήταν κουρασμένο μετά από προσπάθεια 50 συνεχόμενων ωρών, του Σταύρου άδειο και στενάχωρο για τη χαμένη ευκαιρία και της Τζούλιας χαρούμενο, που έβλεπε τον άνθρωπό της, αδιάφορη για τα χαμένα λεπτά και τα κομμένα ακραξόνια.

Την μεθεπόμενη μέρα, στην απονομή στο λόφο του Φιλοπάππου ο τότε βασιλεύς συνομιλεί με τέσσερεις Έλληνες αγωνιζόμενους. Από αριστερά, ο Παύλος Κανελλάκης, συμμαθητής του τέως στα Ανάβρυτα, ο Σταύρος, ο [Γιώργος Ραπτόπουλος](#) και ο Μίμης.

Αυτό που δεν κατάφερε το '66 με τον Σταύρο, το πέτυχε το '67 με τον [Τζώ νυ](#) . Πρώτο Ελληνικό πλήρωμα, 7οι γενικής, μέσα στο λευκό Kadett, στο ΙΕ' Δ.Ρ.Α. Το ενσταντανέ από την απονομή, με φόντο την Ακρόπολη των Αθηνών. Ήταν και η τελευταία απονομή που παρευρέθηκε ο τέως. Μόλις τρία Ελληνικά πληρώματα κατάφεραν να τερματίσουν εκείνη τη χρονιά.

Κυριακή 2 Ιουλίου του '67. Ο Τζώνυς κερδίζει με την θηριώδη Vette έστω και με ελάχιστη διαφορά τους δυο Coopermen Στ. Ζαλμά & «Μέλα», την Ριτσώνα και γίνεται ο πρώτος που κατεβαίνει τα τρία λεπτά. Στον τερματισμό από αριστερά ο Σταύρος στα 41 του, ο [Γιάννης «Μαύρος» Μειμαρίδης](#) στα 23 του, ο Μίμης 35 χρονών τότε και ο Τζώνυς στα 53 του, έχουν στήσει μια κουβεντούλα μετά τα συγχαρητήρια των χαμένων στον νικητή. Κανείς από τους

παριστάμενους δεν είναι πια στη ζωή. Τέσσερις διαφορετικοί άνθρωποι, τέσσερις ολότελα διαφορετικοί κόσμοι, τοποθετημένοι ταυτόχρονα στον απίθανο καμβά του ελληνικού μότορσπορ της δεκαετίας του '60.

Στις 10 Ιανουαρίου του '68 πραγματοποιήθηκε η απονομή των πρωταθλημάτων του '67, ενώ ακόμα εκκρεμούσε (πέραν του πρωταθλητή) η κατάταξη στο πρωτάθλημα ραλυ.

Διακρίνονται από αριστερά ο Τζώνυς (4ος στο Τουρισμού, 4ος στο Ταχύτητας), Κων/νος «Νίνος» Σαμαρόπουλος (14ος στο Ταχύτητας), Σταύρος Ζαλμάς (2ος και στα δύο), [Νίκος Ζουμπρούλης](#), Γιάννης «Μαύρος» Μεϊμαρίδης (πρωταθλητής Τουρισμού και Ταχύτητας), Μηνάς Βουρδουμπάκης (10ος & 8ος), Σωτήρης «Είπωρχ» Σοφιανόπουλος (πρωταθλητής ραλυ, 3ος τουρισμού, 3ος ταχύτητας), Τάκης Κοσμετάτος (7ος & 6ος), Παύλος Ραλίδης (γραμματέας του αγωνιστικού τμήματος).

Στην κάτω σειρά από αριστερά: Γ. Παπαδάτος, (πρωταθλητής μοτοσικλέτας, ήταν η πρώτη χρονιά που η Ε.Λ.Π.Α. οργάνωνε αντίστοιχο πρωτάθλημα), Δημήτρης «Θωρ» Γεωργίτσης (12ος στο Τουρισμού), Όττο Γκέρκε (εκπρόσωπος της ΒΙΟΤΑ, της ελληνικής αντιπροσωπείας της Β.Μ.Μ.).

Μάιος '69. Τρυφερό στιγμιότυπο από την εκκίνηση του ΙΖ', με φόντο την Ακρόπολη των Αθηνών. Λίγα λεπτά πριν την εκκίνηση, ο Μίμης δέχεται ασπασμό από τη σύζυγο του Μπέλλα και τις συνήθεις νουθεσίες του τύπου: «Να προσέχεις». Ο Τζώνυς με φόρμα και την πίπα του ανά χείρας επιθεωρεί το όχημα.

Μάιος '71. Βόλος. Τερματισμός του Γ' Ο.Τ.Ε. τηλε-ράλυ, όπου βοήθησε στην οργάνωση. Στο στιγμιότυπο με τον Σταύρο, κατά την διάρκεια της δεξιότεχνίας, τελευταίας δοκιμασίας εκείνου του εξωπρωταθληματικού αγώνα.

